

den var kommen fra det andet Thing, som der i en tidligere Sessjon var under Forhandling i dette og det andet Thing en Lov omtrent af samme Indhold som denne, med Hensyn til hvilken jeg havde udtalt, at jeg ikke fandt Betænkelse ved, at den blev sanctioneret. Jeg maa derved gjøre opmærksom paa, at den Lov, der i en tidligere Sessjon var under Behandling i det andet Thing og ogsaa her, var af et ganske andet Indhold end denne, og dernæst maa jeg erindre om, at der siden den Tid er foregaaet Forandringer i Amtsraadene's Sammensætning, som have gjort, at Regeringen og jeg for mit Vedkommende have forandret Anskuelse med Hensyn til Loven, som den tidligere var affattet. Den Lov, der tidligere var under Forhandling, gik ud paa, at Valget skulde foretages af Amtsraadet efter Forslag af Sogneforstanderskaberne, altsaa ikke, at der skulde vælges en ny Corporation til at foretage Valget, men den gik ikke ud paa, at Valget skulde foretages ved Delegerede fra Sogneforstanderskaberne. Jeg erkjender, at jeg dengang udtalte, at jeg intet Væsentligt vilde finde at erindre derimod, om jeg ogsaa hellere havde seet, at Amtsraadet uden denne Forslagsret havde Valget; men siden den Tid foregaaer Amtsraadets Sammensætning paa en anden Maade end tidligere, og det er med Hensyn dertil, at jeg har forandret min Anskuelse angaaende den tidligere foreslaaede Lov.

Drejer: Med Hensyn til nogle Utringer af den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Tang), som gik ud paa, at Amtsraadet var bedst stiftet til at foretage Forligsmæglervalget, fordi det kunde sidde og diskutere Personerne, skal jeg blot erindre, at hvis der ikke var Andet, der motiverede Amtsraadets bedre Competence, saa vilde der jo let kommes ud over det; thi de Delegerede kunne jo sidde med al den Ro, de selv ville tage sig, og undersøge og diskutere de Personer, hvorom der kan være Spørgsmaal. Jeg skal ikke med Vidtløstighed gaae ind paa Utringerne af den ærede 4de Landstingsmand for 3die Kreds (Schou); der er blot en enkelt Utring af ham, som jeg ikke kan lade hengaae uden Moderindring. Han udtalte nemlig, saavidt

det var mig muligt at opfatte ham, at der var Udskillige, som i deres Fremtræden viste, at de egentlig kun toge Hensyn til en enkelt Stand, og ved temmelig umiddelbart der ovenpaa at henkaste til mig personlig, at jeg ikke har havt Interesse for at skaffe Kjøbstæderne en ligesaa folkelig Indretning med Hensyn til Forligsmæglervalget som Landet, gav tilkjende, at han idetmindste ikke bestemt undtog mig fra disse „Udskillige“, der røbe den antydede Tendens. Det er disse Udtalelser af den ærede Landstingsmand, som jeg, saafremt de paa nogen Maade skulle ansees for at være specielt rettede imod mig, maa betegne som aldeles ubesviede. Jeg har ikke foreslaaet nogen Forandring i Fremgangsmaaden med Hensyn til Valgene i Kjøbstæderne, fordi der allerede var det Element tilstede, som ved det oprindelige Forslag var aldeles udelukket for Landets Vedkommende, og Alt, hvad der ialtsald kunde erindres, var, at der maa ske ikke i alle enkelte Punkter var den fuldstændigste Enhed i Ordningen for Kjøbstæderne og for Landet. Det kan vel være, men videre troer jeg heller ikke, at man i saa Henseende kan gaae. Jeg skal dernæst tillade mig at henvende mig til, hvad der er fremført af den høitærede Justitsminister. Den høitærede Ministers Erklæring om, at Valg af Amtsraadet maa ansees for i enhver Henseende at være ligesaa folkelige, som de, der foretages af Sogneforstanderskaberne eller deres Delegerede, skal jeg ikke videre stride imod; mig forekommer det, at den Valgmaade, der meest umiddelbart giver de Paagældende, som have Interesse i Valgenes Udfald, Indflydelse, maa kaldes den folkeligste. Det er imidlertid en Udtryksmaade, hvorom der naturligvis kan disputeres, og noget bestemt Bevis for, hvad der i saa Henseende er det Rette, kan ikke føres; men Bevist er heller ikke fort for den Mening, der er min modsat. Endvidere har den høitærede Minister, forekom det mig, anført, at de, der nærede den fra hans afvigende Mening, maatte bevise, at Amtsraadet ikke ligesaa godt kunde kjende de Personligheder, hvorom der kunde være Tale, som Sogneforstanderskabernes Delegerede. Ja, Bevis i saa Henseende kan jo heller ikke føres; men det forekommer mig